ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2003

Vyhlásené: 23.07.2003 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

244

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 27. augusta 2001 bola v Soule podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Kórejskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 112 z 12. decembra 2002 a súčasne rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 23. januára 2003. Zmluva nadobudla platnosť 8. júla 2003 na základe článku 28 ods. 1.

K oznámeniu č. 244
2003 Z. z.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Kórejskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Slovenská republika a Kórejská republika, želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov, dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene každého zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkového objemu miezd alebo platov platených podnikmi, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú najmä:
   a) v prípade Kórey
      i) daň z príjmov,
      ii) daň spoločností,
      iii) daň obyvateľstva,
      iv) osobitná daň pre poľnohospodársky rozvoj,
      (ďalej len „kórejská daň“),
   b) v prípade Slovenska
      i) daň z príjmov fyzických osôb,
      ii) daň z príjmov právnických osôb,
      iii) daň z nehnuteľností,
      (ďalej len „slovenská daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať odo dňa podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výraz „Kórea“ označuje územie Kórejskej republiky vrátane akejkoľvek oblasti priľahlej k výsostným vodám Kórejskej republiky, ktorá v súlade s medzinárodným právom bola alebo v budúcnosti bude podľa právnych predpisov Kórejskej republiky označená ako územie, na ktorom sa môžu vykonávať suverénne práva Kórejskej republiky týkajúce sa morského dna a podložia a ich prírodných zdrojov,
   b) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku,
   c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Kóreu alebo Slovensko,
   d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každého nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) výraz „štátny príslušník“ označuje

i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa platných právnych predpisov v niektorom zmluvnom štáte,

h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou, člnom alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom zmluvného štátu okrem prípadov, ak takáto loď, čln alebo lietadlo sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

i) výraz „príslušný úrad“ označuje

i) ministra financií a hospodárstva alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Kórey,

ii) ministra financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Slovenska.

2. Každý výraz, ktorý nie je v zmluve definovaný, bude mať pre vykonávanie tejto zmluvy zmluvným štátom význam, aký má podľa právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak súvislosť nevyžaduje inak.

Článok 4
Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta riadiacej alebo hlavnej kancelárie, miesta vedenia alebo iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta toho zmluvného štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, považuje sa za rezidenta toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná ako fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia. V prípade pochybností upravia príslušné úrady zmluvných štátov túto otázku vzájomnou dohodou.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, prostredníctvom ktorého podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu a

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

3. Stavenisko alebo stavba, alebo montáž, alebo inštalačný projekt sú stálou prevádzkarňou len vtedy, ak trvajú dlhšie ako deväť mesiacov.

4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) zariadenie, ktoré podnik využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely reklamy, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo podobných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, ak osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, tak tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa uskutočňovali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.

6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neznamená, že táto spoločnosť je stálou prevádzkarňou druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. V každom prípade tento výraz zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých osobných činností.

Článok 7

Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, s výnimkou ustanovenia odseku 3, tejto stálej prevádzkarni sa v každom zmluvnom štáte priraďujú zisky, ktoré by dosiahla, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti v rovnakých alebo obdobných podmienkach a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť takýmto obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia týchto článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí, člnov alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 platí aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo zúčastňuje na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne
   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť (iná ako osobná obchodná spoločnosť), ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,
   b) 10 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv podielať sa na zisku s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa daňových právnych predpisov toho štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu nachádzajúcu sa v tomto druhom štáte, a ani nemôže zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2
   a) úroky, ktorých zdroj je v jednom zmluvnom štáte a ktoré poberá vláda druhého zmluvného štátu vrátane jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych orgánov, centrálna banka tohto druhého zmluvného štátu alebo akákoľvek iná vládna finančná inštitúcia, alebo akýkoľvek rezident tohto druhého zmluvného štátu s ohľadom na pohľadávky ručené alebo nepriamo financované vládou tohto druhého zmluvného štátu vrátane jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych orgánov, centrálnou bankou tohto druhého zmluvného štátu alebo akoukoľvek inou vládnou finančnou inštitúciou, budú oslobodené od dane v skôr uvedenom zmluvnom štáte,
   b) úroky platené v súvislosti s predajom na úver priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo platené v súvislosti s predajom na úver akéhokoľvek tovaru jedným podnikom druhému podniku budú podliehať zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom je skutočný vlastník rezidentom.
4. Na účely odseku 3 výrazy „centrálna banka“ a „vládna finančná inštitúcia“ označujú:

a) v prípade Kórey

i) Banku Kórey,

ii) Kórejskú banku pre vývoz a dovoz,

iii) Kórejskú rozvojovú banku,

iv) inú finančnú inštitúciu, ktorej základné imanie vlastní vláda Kórejskej republiky, na ktorej sa tak príležitostne dohodli vlády oboch zmluvných štátov,

b) v prípade Slovenska

i) Národnú banku Slovenska,

ii) inú finančnú inštitúciu, ktorej základné imanie vlastní vláda Slovenskej republiky, na ktorej sa tak príležitostne dohodli vlády oboch zmluvných štátov.

5. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť, bez ohľadu na to, či majú, alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi.

6. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

7. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak ich platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sú platené úroky a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.

8. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. a) sa však môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. b) budú oslobodené od zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj.

3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu obdržané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie

a) akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo akéhokoľvek priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti,

b) akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo pások na televízne alebo rozhlasové vysielanie.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak ich platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.

6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných činností, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

3. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je podnik rezidentom.

4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Nezávislé osobné činnosti

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z odborných činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak rezident nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takú stálu základňu, príjmy sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.

2. Výraz „odborné činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovných znalcov.

Článok 15
Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19, 20 a 21 len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa také odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu, bez ohľadu na ustanovenie odseku 1, len v skôr uvedenom štáte, ak sú splnené všetky nasledujúce podmienky:
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, a
   b) odmeny sa vyplácajú zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom zmluvného štátu podliehajú zdaneniu v tomto štáte.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takých osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 budú príjmy poberané umelcami alebo športovcami, ktorí sú rezidentmi jedného zmluvného štátu, z činností vykonávaných v druhom zmluvnom štáte na základe osobitného programu kultúrnej výmeny, dohodnutého medzi vládami oboch zmluvných štátov, oslobodené od zdanenia v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 18
Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 len v tomto štáte.

Článok 19
Štátna služba

1.
   a) Odmeny, iné ako dôchodky, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby

poskytované tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Také odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa tieto služby poskytujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané priamo alebo z fondov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Také dôchodky však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

4. Ustanovenia odseku 1 a 2 tohto článku sa rovnako použijú na odmeny alebo dôchodky platené v prípade Kórey Bankou Kórey a Kórejskou agentúrou na podporu obchodu a investícií a v prípade Slovenska Národnou bankou Slovenska a národnou agentúrou na podporu obchodu a investícií.

Článok 20

Študenti

1. Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba na účel štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov za pobyt, štúdium alebo výcvik, sa nezdania v tomto štáte za predpokladu, že také platby sa vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

2. Študent na univerzite alebo na inej vysokoškolskej inštitúcii v jednom zmluvnom štáte alebo žiak učilišťa, ktorý sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte počas obdobia alebo období nepresahujúcich 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období a ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom rezidentom skôr uvedeného štátu, nebude podliehať zdaneniu v tomto druhom zmluvnom štáte odmien za služby poskytované v tomto druhom štáte za predpokladu, že tieto služby sú spojené s jeho štúdiom alebo výcvikom a táto odmena predstavuje príjem nevyhnutný na jeho náklady na pobyt.

Článok 21

Profesori a výskumní pracovníci

Fyzická osoba, ktorá je alebo bola rezidentom jedného zmluvného štátu bezprostredne pred príchodom do druhého zmluvného štátu a ktorá navštívi tento druhý zmluvný štát na pozvanie univerzity, vysokej školy, výskumného ústavu alebo inej podobnej inštitúcie akreditovanej vládou v tomto druhom zmluvnom štáte na obdobie nepresahujúce dva roky iba na účel výučby alebo výskumu, alebo oboch v takej inštitúcii, bude oslobodená od zdanenia v tomto druhom zmluvnom štáte z odmien za takú výučbu alebo výskum.

Článok 22

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, bez ohľadu na ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom

stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sa skutočne spája s touto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 23

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. V prípade rezidenta Kórey sa dvojité zdanenie vylúči takto:
   V súlade s ustanoveniami kórejských daňových predpisov, ktoré upravujú zápočet dane, zaplatenej v inej krajine ako Kórea, na kórejskú daň (na ktoré sa nebudú aplikovať všeobecné tu uvedené zásady), bude slovenská daň (s výnimkou v prípade dividend, dane zaplatenej zo ziskov, z ktorých sa vyplácajú dividendy), platená na základe slovenských právnych predpisov a v súlade s touto zmluvou, či priamo, alebo zrážkou z príjmov zo zdrojov na Slovensku, započítaná na kórejskú daň, ktorá sa má zaplatiť z týchto príjmov. Zápočet však nepresiahne tú pomernú časť kórejskej dane, ktorá je uložená na príjmy zo zdrojov na Slovensku so zreteľom na celkový príjem podliehajúci kórejskej dani.
2. V prípade rezidenta Slovenska sa dvojité zdanenie vylúči takto:
   Slovensko môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa také dane ukladajú, časti príjmov, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdaniť v Kórei, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Kórei. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy v Kórei.
3. Na účely odsekov 1 a 2 sa predpokladá, že daň zaplatená z dividend, úrokov a licenčných poplatkov v jednom zmluvnom štáte zahrnuje daň, ktorá by inak bola zaplatená v tomto štáte v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, avšak bola znížená alebo príjem bol oslobodený v tomto štáte podľa jeho programu daňových úľav na podporu ekonomického rozvoja.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, sa nestanoví v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie neznamená záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
3. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9, článku 11 ods. 8 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku sú odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi prvého štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú odlišné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenie tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu alebo charakteru.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 ods. 1 príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak príslušný úrad považuje námietku za oprávnenú a ak nie je sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu sa aj vzájomne poradiť, aby sa vylúčilo dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí na dosiahnutie dohody účelná, môže sa taká výmena názorov uskutočniť prostredníctvom komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú také informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že jednému zo zmluvných štátov ukladajú povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Diplomati a konzulárni úradníci

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr. Zmluva nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín.
2. Táto zmluva sa bude uplatňovať
   a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy vyplácané alebo pripísané nerezidentom dňom, ktorým zmluva nadobudne platnosť,
   b) v prípade ostatných daní na daňové roky začínajúce sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

Článok 29

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti na dobu neurčitú. Každý zmluvný štát však môže zmluvu písomne vypovedať diplomatickou cestou v deň alebo pred dňom 30. júna každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov po roku, v ktorom boli vymenené ratifikačné listiny, a v tomto prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy vyplácané alebo pripísané nerezidentom 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi, a

b) v prípade ostatných daní na daňové roky začínajúce sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení podpísali túto zmluvu.
Dané v Soule 27. augusta 2001 v dvoch pôvodných vyhotoveniach v slovenskom, kórejskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Kórejskú republiku:

Hang Seung-soo v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.